

становив $152,5 \pm 9,57$ мм.рт.ст, а ДАТ - $90 \pm 8,16$ мм.рт.ст. Але через місяць від початку проведеної терапії не досягли цільового рівня АТ - 2 (33,3%) пацієнтів, що отримували еналаприл, і 1 пацієнт (25%), що отримував лізиноприл. Причиною недостатнього ефекту монотерапії міг бути наявний надлишок маси тіла (ІМТ=30,86), чи наявна супутня патологія нирок, що могло вплинути на перебіг АГ та призвести до стійкої гіпертензії.

При застосуванні комбінованої терапії лікарі первинної ланки найчастіше призначали комбінацію ІАПФ та діуретик – 10 (37,04%) пацієнтів. Комбінація ІАПФ та антагоністів йонів Са була призначена 3 пацієнтам (12,1%), та 14 (51,9%) пацієнтам була призначена комбінація з трьох препаратів. Після місяця лікування комбінованою терапією всі пацієнти досягли цільових рівнів АТ, рівень САТ становить $127,5 \pm 3,53$ мм.рт.ст. та ДАТ – $82,5 \pm 10,6$ мм.рт.ст.

Висновок: проведений нами аналіз показав значну прихильність лікарів первинної ланки до монотерапії ІАПФ. Проте, призначення комбінованої терапії гіпотензивними засобами показало 100% результат по досягненню цільових рівнів АТ на відміну від монотерапії. Не зважаючи на це, проблема ефективного контролю АГ серед населення України потребує подальших зусиль лікарів первинної ланки, спрямованих на створення у пацієнтів мотивації до тривалого медикаментозного лікування, а також необхідність здійснення профілактичної роботи щодо виявлення факторів ризику розвитку АГ і супутньої патології, яка б могла призвести до вторинної стійкої АГ.

ДЛИТЕЛЬНОЕ КРУГЛОСУТОЧНОЕ ОСВЕЩЕНИЕ КАК ФАКТОР ПРЕЖДЕВРЕМЕННОГО СТАРЕНИЯ ИММУННОЙ СИСТЕМЫ

Сорокина И. В., Бочарова Т. В., Бочарова М. Ю.

Харьковский национальный медицинский университет (Украина)

В настоящее время растет количество молодых людей, ведущих преимущественно ночной образ жизни. Длительное пребывание под освещением в ночное время суток приводит к изменению суточных ритмов и развитию гипопенеализма. Установлено, что дефицит мелатонина приводит к ускоренному старению и развитию возрастной патологии.

Целью исследования явилось изучение влияния длительного круглосуточного освещения на функционирование иммунной системы. Проведен эксперимент на половозрелых кроликах, которые днем находились в условиях естественной смены дня и ночи, а ночью – под искусственным освещением (30 – 40 люкс). Проводилось морфологическое исследование вилочковой железы – как центрального органа иммунной системы. Кусочки ткани органа подвергались парафиновой проводке с окрашиванием гематоксилин-эозином и по методу Ван Гизон.

Нами выявлены структурные изменения в виде склероза, липоматоза на фоне уменьшения количества и размеров долек тимуса. Отмечается также истощение лимфоидного компонента, снижение пролиферативной активности тимоцитов и усиление апоптоза, особенно выраженного в корковом слое. Значительные иволютивные изменения на фоне гипоплазии вилочковой железы свидетельствуют о преждевременном старении органа и оказывают влияние на функционирование всей иммунной системы в целом.